

Nimfea

Nimfea Természetvédelmi Egyesület

kiemelten közhasznú társadalmi szervezet

Postacím: 5420 Túrkeve, Postafiók: 33.

Központ: Túrkeve, Ecsegi u. 22.

Telefon & fax: +36 56/361-505

Drótposta: info@nimfea.hu

Csongrád Megyei Bíróság

részére

S z e g e d

Széchenyi tér 4.

6720

Tárgy: Kereset a 04.3/639/2008. sz. végzés ellen

Tisztelt Bíróság!

A Nimfea Természetvédelmi Egyesület a 2008. március 18-án hivatalos postai kézbesítés során kézhez vett Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ Földművelésügyi Igazgatósága 04.3/639/2008. sz. végzésével szemben – az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatállyal - keresetet nyújt be bírósági felülvizsgálat céljából a korábbi fellebbezésünk elfogadására, és az eljáró hatóság jogsértésének megállapítására a 2004. évi CXL., a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól törvény 4. szakaszának (3.) bekezdése alapján.

Keresetbeni kérelmünkben kérjük Pp 339. § (1) alapján a 04.4/1051/1/2007. sz. végzés első fokú határozatra is kiterjedő hatályú hatályon kívül helyezését.

I. TÉNYÁLLÁS:

Nimfea Természetvédelmi Egyesült természetvédelmi monitoring tevékenysége révén Derekegyháza térségében 0446/1 hrsz-ú erdőterületen kerítésépítést (konkrétan: vadaskert kialakítást) tapasztalt 2006. őszén. Ezzel kapcsolatban az MSZH jogelődjénél, majd az illetékes MSZH Földművelésügyi Igazgatóságán folyó eljárásban ügyfélként részt véve megállapította, hogy a kivitelező Dalerd Zrt. engedély nélküli létesítményeket hozott létre.

A különböző létesítményekkel kapcsolatban egyesületünk az illetékes hatóságokat megkereste, köztük az FVM Csongrád Megyei Földművelésügyi Hivatalának Vadászati-Halászati Osztályát is, amely eljárásban az alábbi tényállás történt a jelen keresetben megtámadott ügyben:

- 2006. november 16-án az FVM Csongrád Megyei Földművelésügyi Hivatalának Vadászati-Halászati Osztályát a bejelentéssel megkereste, kérve az egyesület ügyfél jogállásának elismerését. A levél jogi hivatkozást tartalmazott az ügyfél jogokkal kapcsolatos jogosultságról.

- A hivatal 8266-9/2006. sz. levelében arról tájékoztatta egyesületünket, hogy szerinte az egyesületünk nem ügyfél.
- 2006. december 9-i levelében egyesületünk a hivatal vezetőjét kérte, hogy vizsgálja felül álláspontját, aminek okát a véleménye szerint egyértelmű jogszabályi előírásra fogra, közölvén: egyértelműen ügyfél. Kérte egyben a hivatal vezetőjét, hogy jövőben jogokat elvonó leveleit a Ket.-ben előírt végzésben, vagy határozatban közöljön.
- 2006. december 22-én a hivatal 8266-14/2006. sz. határozatában az egyesületet ügyfélként vonta be az eljárásba.
- 2007. február 8-án az egyesület érdeklődött az eljárás állásáról.
- 2007. február 15-én a hivatal (jogutódja) 15.4/2071-6/2007. sz. levelében tájékoztatta egyesületünket, hogy a Dalerd Zrt. az ügyfél jogállásunkat megállapító határozattal szemben jogorvoslással élt, amit a másodfokú szeronek továbbított.
- 2007. február 26-án egyesületünk megkereste a Csongrád Megyei Főügyészt, hogy sürgős ügyészi beavatkozást kérjen a többszörös jogsértés ügyében. (Egyesületünk ügyfél jogainak megállapítása nem volt jogszerű módszerrel megvalósított, miközben a másodfok bírálta Dalerd Zrt. fellebbezését közben az eljárást nem függesztették fel, hanem kiadták az engedélyező határozatot.)
- 2007. február 26-án egyesületünk megkereste a hivatalt is, felhívva figyelmét a többszörös jogszabálysértésre.
- 2007. február 20-án a másodfokú hatóság megsemmisíti a 8266-14/2006. sz. határozatot, kimondva, hogy az ügyfél jogok megállapítását nem szükséges határozatban kihirdetni.
- 2007. március 14-én a Csongrád Megyei Főügyészség T.K.321/2007/3/II. sz. levelében tájékoztatja egyesületünket, hogy egyesületünket az ügyféli jogosultság megillette, és megállapítja az eljárásjogi jogszabálysértéseket.
- Ugyanezen a napon a hivatal arról tájékoztatja az egyesületet, hogy vélemény szerint ügyfél jogaival csak a szakhatósági eljárásban kellett volna az egyesületnek részt vennie.
- 2007. március 22-én egyesületünk kifejezi felháborodását a folyamatos jogszabályokat sértő eljárásjogi ügycselekményekért, hibás jogszerűtlen tájékoztatásáért, és kéri haladéktalanul az engedélyező határozat kiadását.
- 2007. március 27-én a hivatal kiadja a 2007. január 29-én kelt 15.4/2071-4/2007. sz. engedélyező határozatot.
- 2007. március 31-én az egyesület teljes körű fellebbezést nyújt be.
- 2007. április 10-én a hatóság az eljárást felfüggeszti az egyesület fellebbezésének elbírálásáig.
- 2007. március 22-én a másodfokú hatóság 04.3.92-4/2007. sz. végzésével az 15.4/2071-4/2007. sz. engedélyező határozatot megsemmisíti.
- 2007. október 3-án a másodfokú hatóságnál az egyesület érdeklődik, hogy a 04.3.92-4/2007. határozat miért nem kerül végrehajtásra.
- 2007. november 20-ig miután a hatóság törvényes határidőn belül választ nem adott, újból megkérdezi az egyesület, hogy a 04.3.92-4/2007. határozat miért nem kerül végrehajtásra.
- 2008. január 22-én a másodfokú hatóság tájékoztatja egyesületünket, hogy a végrehajtás azért nem történt meg, mert a Dalerd Zrt. a 04.3.92-4/2007. határozattal szemben jogorvoslással élt, amely ügyben a Csongrád Megyei Bíróságon 14.K.21.812/2007/6. sz. ítélet született.

- 2008. február 11.-én egyesületünk tisztelettel kérdezi meg az ügyben eljáró Dr. Varga Emilné bírónőt, hogy az adott perben, amiből a jegyzőkönyvből kiderül, hogy az egyesület számára kedvezőtlen hatású eljárás merül fel, miért nem a Pp. „Beavatkozás a perbe” fejeztében (54. § (1) bek.), illetve a Közigazgatás Kollégiumi állásfoglalás 9. számában foglaltak.
- 2008. március 3-án a másodfokú hatóság 04.3./639/2008. sz. (jelen keresettel megtámadott) végzésében kimondja, hogy egyesületünk fellebbezését érdemben nem vizsgálja meg, érdemi vizsgálat nélkül elutasítja, mert a fellebbezés nem ügyféltől származik.

A másodfokon eljáró hatóság teljesen jogszerűtlen és logikátlan jogi hivatkozással indokolta végzését – amit a jelen keresetben idézni is kár. Az indoklás felépítése következetlen és megalapozatlan, minden jogszabályi háttérrel félreértően kezel, már-már rosszhiszeműséget feltételez és objektivitás hiányát, és mindezzel az eljáró hatóságot kedvezőtlenül minősíti.

Miután az indoklás idézi a 1/2004. KJE sz. jogegységi döntését, (ami pont az ilyen ügyekben megkérdőjelezhetetlenül kimondja a zöld szervezetek ügyfél jogát minden esetben, ha zöld hatóság szakhatóságként jár el) **áttér a szakhatósági állásfoglalásokkal szembeni jogorvoslati jogosultság kérdésére – pont arra a jogszabályhelyre hivatkozva, amivel kapcsolatban az egyesület élt fellebbezésében.**

Ezt követően az indoklás megidézi a Ket. 15. § (1). bekezdését, ami kimondja, „ügyfél az a természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, akinek (amelynek) jogát, jogos érdekét vagy jogi helyzetét az ügy érinti.” **Majd az elutasítás indokaként arra hivatkozik (az általa idézett a Ket. 15. § (1). bekezdés elveivel teljességgel ELLENTÉESEN), hogy az első fokú határozat az Egyesület részére nem állapított meg jogokat vagy kötelezettségeket, ezért nem ügyfél az egyesület – holott egyértelmű a Ket. 15. § alapján, hogy jogok vagy kötelezettségek megállapítása a határozatban nem tényállási elem az ügyfél joggal kapcsolatban.**

Érdemes megemlíteni, hogy az eljárás során a másodfokú hatóság figyelmen kívül hagyta a megyei főügyész egyesületünk ügyfél jogállással kapcsolatos intézkedést is – ami kimondta egyesületünk ügyfél jogállását.

Egyesületünk álláspontja alapján az eljáró hatóságok többszörösen sértettek eljárási jogokat és ügyfél jogokat, mindezen okok miatt nyújtja be egyesületünk jelen keresetét, bírósági felülvizsgálatot kérve, kérve a 04.3./639/2008. sz. végzés megsemmisítését vagy hatályon kívül helyezését és egyesületünk ügyfél jogállásának elismerését, és az eljáró hatóság részére új jogszerű eljárás lefolytatásra való kötelezést egyesületünk fellebbezésének elbírálásával.

II. INDOKLÁS:

A II. fokon eljáró hatóság a jelen keresettel támadott végzésével a Nimfea Természetvédelmi Egyesület ügyfél jogállást nem ismeri el. Ezzel az állásponttal az alábbi jogsértéseket követi el a hatóság álláspontunk szerint:

II.1. Közigazgatási eljárási jogszabályok megsértése

II.1.1. Ügyféljoga Ket. 15. § (1) és (5) bekezdései alapján

A közigazgatási hatósági eljárás szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 15. §-a jelentősen kiterjesztette az ügyfél fogalmát (például pont a jelen ügyszámhoz hasonló természetkárosítással kapcsolatos eljárásokban). Az ügy államigazgatási ügy, így a Ket. vonatkozó szakaszait megkérdőjelezni az ügyfél jogosultságot illetően jogsértő.

A másodfokú hatóság által idézett Ket. 15. § (1) bekezdése határozott véleményünk szerint nem üres keretjogszabály és soha nem volt az, ahogyan az Áe. 3. § (4) bekezdése korábban sem. Nem mondhatja azt a hatóság, hogy ügyféli jog csak akkor áll fenn, ha a Ket. 15. § bekezdésének további rendelkezéseivel összhangban arról további különös szintű jogszabályok rendelkeznek, mert a Ket. önállóan is meghatározza az ügyfél fogalmát a 15. §-ban. Attól még, ha a hatóság a Kvtv. 89. § (1) bekezdése értelmében a jelen ügyet nem is tekinti környezetvédelminek (ezzel sem értünk egyet, mi annak tekintjük), az ügyféli jogot a Ket. 15. § (1) bekezdésére hivatkozva egyesültünket az ügyből kizárni nem lehet – így véleményünk szerint a hatóság érvelése téves.

A Ket. 15. § (5) bekezdése kimondja: *„Meghatározott ügyekben törvény az ügyfél jogaival ruházhatja fel az érdekvédelmi szervezeteket és azokat a társadalmi szervezeteket, amelyeknek a nyilvántartásba vett tevékenysége valamely alapvető jog védelmére vagy valamilyen közérdek érvényre juttatására irányul.”*

Ez alapján egy szervezet, amely igazoltan működik, amelynek a működési területe a Kárpát-medence, kiemelt szakmai területe az erdős élőhelyek, annak érdekeltisége megkérdőjelezhetetlen, és ez képezi részben eljárásjogi alapjait is az ügyfél minőségünknek.

II.1.2. Általános eljárási szabályok megsértése

A fentiek mellett az eljárást lefolytató hatóság súlyosan, és többszörösen megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényt. Az alábbi okok miatt:

Az eljáró hatóság megsértette az eljárási alapelveket miután fellebbezésünkben kétségbe vonta az „ügyfél” jogállásunkat, holott a jogszabály egyértelműen definiálja, hogy

- 15. § (1) *Ügyfél az a természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, akinek (amelynek) jogát, jogos érdekét vagy jogi helyzetét az ügy érinti, akit (amelyet) hatósági ellenőrzés alá vontak, illetve akire (amelyre) nézve - tulajdonát, jogait és vagyontárgyait is ideértve - a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz. – és erről egyesületünk korábban, az eljárásban nyilatkozott.*

Ez alapján a hatóság többszörösen megsértette a törvény első szakaszát, ami kimondja:

- 1. § (1) *A közigazgatási hatóság az eljárása során köteles megtartani és másokkal is megtartatni a jogszabályok rendelkezéseit. Hatáskörét a jogszabályokban előírt célok megvalósítása érdekében, mérlegelési és méltányossági jogkörét a jogalkotó által meghatározott szempontok figyelembevételével és az adott ügy egyedi sajátosságaira tekintettel gyakorolja.*
- (2) *A közigazgatási hatóság a hatáskörének gyakorlásával nem élhet vissza, hatásköre gyakorlása során a szakszerűség, az egyszerűség és az ügyféllel való együttműködés követelményeinek megfelelően köteles eljárni.*
- (3) *A közigazgatási hatóság az ügyfél jogát és jogos érdekét csak a közérdek és az ellenérdekű ügyfél jogának, jogos érdekének védelméhez szükséges mértékben korlátozza.*

Valamint:

- 4. § (1) *Az ügyfeleket megilleti a tisztességes ügyintézéshez, a jogszabályokban meghatározott határidőben hozott döntéshez való jog és az eljárás során az anyanyelv használatának joga.*

Miután a hatóság egyesületünket nyilvánvaló jogi helyzetben kereset beadásra kényszerítette megsértette, súlyosan megsértette a 7. szakaszt:

- 7. § A közigazgatási hatóság a költségtakarékosság és a hatékonyság érdekében úgy szervezi meg a tevékenységét, hogy az az ügyfélnek és a hatóságnak a legkevesebb költséget okozza, és az eljárás a lehető leggyorsabban lezárható legyen.

II.2. Környezetvédelmi jogban megjelenő ügyfél jogosultság

A nemzetközi joggyakorlat folyamánként a magyar élő jog több területen sikerrel terjesztette ki a jogvédelem határait (például a 1995. évi LIII. tv., az 1996. évi LIII. tv., az 1997. évi LVIII. tv.). A kiterjesztés általában nem személyek, hanem a polgárok által alapított társadalmi szervezetek részére biztosít a hatósági eljárásokban ügyféli pozíciót (beleértve a jogorvoslatot illetve bíróság előtti fellépést is).

A jelen ügyben ugyanakkor a környezetvédelmi ügyekre vonatkozó ügyféli jogunkat az erdészeti ügyben nem találta érvényesíthetőnek az alperes. Megítélésünk szerint ez hibás jogértelmezés. Helytelen jogértelmezésen alapul a környezetvédelmi ügy és erdészeti ügy elkülönítése (és emellett már-más triviálisan a természetvédelmi hatóságot és környezetvédelmi hatóságot is külön kívánja értelmezni), olyan ugyanis, hogy csak „környezetvédelmi ügy” nincs.

A „környezetvédelmi ügy” egy gyűjtőkategória, amely magába foglalja az összes környezeti elemmel (föld, víz, levegő, élővilág, erdő, épített környezet, valamint mindezek összetevői) és a környezetet veszélyeztető tényezővel (zaj, rezgés, sugárzás, hulladék, veszélyes anyagok) kapcsolatos tevékenységet végző hatóságok ügyeit, így a talajvédelmi, földvédelmi, vízügyi, levegővédelmi, természetvédelmi, erdővédelmi, tájvédelmi, épített környezet védelmi, hulladékgazdálkodási, illetőleg zaj és rezgésvédelmi hatóságok ügyeit. A környezetvédelmi hatósági jogköröket általában nem is egy közigazgatási szerv, hanem több látja el (pl. talajvédelmi ügyekben a környezetvédelmi felügyelőségek, a növényegészségügyi és talajvédelmi állomások és az önkormányzatok jegyzői, zaj-és rezgésvédelmi hatósági ügyekben a felügyelőségek és a jegyzők), mégsem kérdőjelezi meg senki, hogy ezek „környezetvédelmi” ügyekben járnak el. Elég riasztó eredményre vezetne például a hulladékgazdálkodási hatóság és a környezetvédelmi hatóság megkülönböztetése.

Ennél fogva létezik ugyan külön természetvédelmi, külön vízügyi, külön zaj- és rezgésvédelmi, külön levegővédelmi, külön talajvédelmi, külön földvédelmi, külön erdővédelmi, épített környezet védelmi, külön hulladékgazdálkodási hatóság, azonban ezek mindegyike egyben „környezetvédelmi hatóság” is.

Erre a jogi kapcsolatra utal a Tvt. 3. § (2) bekezdése is, amely szerint a természetvédelemmel összefüggő e törvényben nem szabályozott kérdésekre a Kvt. rendelkezéseit kell alkalmazni. A jogszabályhely egyértelműen rámutat arra, hogy a Tvt. háttérjogszabálya a Ktv.

Maga a Ktv. is rendkívül általánosan határozza meg a „környezet”, és a „környezetvédelem” fogalmát, csupán annyit mond, hogy a „környezet” nem más, mint a „környezeti elemek” összessége és rendszere – amelynek azonban szerves része az erdő is – ezt kár volna megkérdőjelezni, hiszen a Kvtv. 4. § 1. pontjában meghatározott „környezeti elemek” között megtaláljuk az „élővilágot” (amely szinte teljes mértékben megfeleltethető a „természet” jogi fogalmának) és annak élőhelyét, tehát az erdőt is.

Véleményünk szerint így az erdészeti hatóság, miután környezeti elemet, az erdőt védi, egyben környezetvédelmi hatóság is, így szempont lehet, hogy a legszélesebb ügyféli pozícióval a környezetvédelmi célú társadalmi szervezetek rendelkeznek, akik a Kvtv. 98.§ (1) bekezdése alapján ügyfélként vehetnek részt minden „környezetvédelmi közigazgatási eljárásban”. Jogértelmezés kapcsán mára egyértelmű, hogy a környezetvédelmi közigazgatási ügy

fogalmát a hatóság többé nem tudja szűken értelmezni, miután erről a Legfelsőbb Bíróság 1/2004. KJE sz. jogegységi döntése kapcsán tisztázódott a „környezetvédelmi közigazgatási hatósági eljárások” mibenléte is. A környezetvédelmi társadalmi szervezetek az ügyféli jogait gyakorolhatják minden olyan eljárásban, ahol a környezetvédelmi hatóságok szakhatóságként szerepelnek. (Felhívnánk a figyelmet LB többszám használatára: „hatóságok”.) Ennek alapján, mivel alapvető jogértelmezési elv, hogy a többen bennefoglaltatik a kevesebb, számunkra egyértelmű, hogy az ügyet környezetvédelminek kell tekinteni, nem csak akkor, ha a környezetvédelmi hatóságok valamelyike szakhatóságként jár el, hanem akkor is maga valamely környezeti elem védelmével foglalkozó hatóság jár el az adott ügyben.

Abban az esetben, ha az ügyféli jogállással kapcsolatban 1/2004. jogegységi döntést másként értelmezzük a szakhatósági, alaphatósági szervezetek tekintetében, akkor érdemes áttekinteni a döntést, mert abból egyértelmű, hogy az olyan eljárások, ahol a felügyelőség alaphatóságként jár el, vitán felül környezetvédelmi államigazgatási eljárásnak minősülnek.

Idézek a döntés indoklásából:

„Az Országgyűlés a 2001. évi LXXXI. törvénnyel hirdette ki a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazgatszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, Aarhusban, 1998. június 25-én elfogadott Egyezményt. Az Egyezmény 9. Cikke előírja, hogy a szerződő Feleknek biztosítani kell a nyilvánosság tagjai számára a közigazgatási és bírói eljárásokhoz való hozzáférést, hogy megtámadhassák magánszemélyek és hatóságok olyan lépéseit és mulasztásait, amelyek ellentmondanak a környezetre vonatkozó nemzeti jog rendelkezéseinek.

Az Európai Unió 1993-ban elfogadott ötödik környezeti akcióprogramja a 7. fejezetében már előírta a gyakorlati reformok között a társadalom bevonásának szükségességét a környezetvédelmi hatósági döntések folyamatába. A hatodik akcióprogram (2001-2010) a környezetvédelmi célkitűzések megvalósításához szükséges intézkedések között külön területként jelöli meg az állampolgárok bevonásának ösztönzését a környezetvédelmi eljárásokba, megfelelő jogosítványokkal való felhatalmazásukat.

A magyar jogi szabályozás a nemzetközi és EU szabályozással összhangban nyitott utat a nyilvánosság számára a környezetvédelmi hatósági eljárásokban való közreműködéshez. A Ktv. 98. §-ának (1) bekezdése szerint az állampolgárok által a környezetvédelmi érdekeik képviseletére létrehozott egyesületeket és más politikai pártokat, érdekképviseletnek nem minősülő - a hatásterületen működő - társadalmi szervezeteket a környezetvédelmi államigazgatási eljárásokban területükön az ügyfél jogállása illeti meg.

A Ktv. 98. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés alkalmazásánál azt kell megállapítani, hogy mely eljárások tekinthetők környezetvédelmi államigazgatási eljárásnak. A Ktv. 97. §-ának (1) bekezdése szerint az állampolgárok - e törvényben és más jogszabályban meghatározott módon - jogosultak részt venni a környezettel kapcsolatos eljárásban. A (3) bekezdés értelmében az állampolgári részvétel személyesen vagy képviselő útján, társadalmi szervezetek révén vagy települési önkormányzatok útján gyakorolható. A Ktv. 98. §-ának (1) bekezdése a környezetvédelmi államigazgatási eljárásban az állampolgárok részvételét a társadalmi szervezetek révén biztosítja, a törvény azonban a környezetvédelmi államigazgatási eljárás fogalmát nem határozza meg. A környezetvédelmi államigazgatási eljárások körét ezért a Ktv. és az Áe. egyéb rendelkezéseinek összevetésével lehet megállapítani.

Az ítélezési gyakorlat egységes abban a kérdésben, hogy a környezetvédelmi igazgatási feladatokat ellátó szervek eljárása során a Ktv. 98. §-ának (1) bekezdésében meghatározott szervezeteket - mint a környezetvédelmi államigazgatási eljárás ügyfeleit - a keresetindítási jog megilleti.”

Az erdészeti hatóságok alapvetően félreértelmezik a LB 1/2004-es jogegységi döntését, hiszen a döntés nem kizárólagos érvénnyel határozta meg a környezetvédelmi ügyeket, hanem csupán arra szorított, hogy megállapítsa, azokban az ügyekben, ahol a környezetvédelmi hatóságok szakhatóságként járnak (vagy járhatnak) el, az ügy környezetvédelmi jellegét mindenképpen meg kell állapítani. Ezzel szoros összefüggésben felhívjuk a figyelmet arra, hogy korábbi érvelésünk alátámasztására a Kvtv. (1995. évi LIII. törvény a környezet védelmének általános szabályairól) 4. §-a kimondja:

„a) környezeti elem: a föld, a levegő, a víz, az élővilág, valamint az ember által létrehozott épített (mesterséges) környezet, továbbá ezek összetevői;

b) környezet: a környezeti elemek, azok rendszerei, folyamatai, szerkezete;

c) természeti erőforrás: a - mesterséges környezet kivételével - társadalmi szükségletek kielégítésére felhasználható környezeti elemek vagy azok egyes összetevői;”

Mindebben az erdő véleményünk szerint megkérdőjelezhetetlenül környezeti elem, a környezet része, és természeti erőforrás, így az alperes szűkkörű értelmezése, amellyel csak az erdőtörvényt veszi figyelembe – elhibázott.

Ezt támasztja alá az is, hogy a Kvtv. 2. § (1) alapján a törvény hatálya kiterjed:

„a) az élő szervezetek (életközösségeik) és a környezet élettelen elemei, valamint azok természetes és az emberi tevékenység által alakított környezetére;

b) az e törvényben meghatározottak szerint, a környezetet igénybe vevő, terhelő, veszélyeztető, illetőleg szennyező tevékenységre.

(2) A törvény hatálya azokra a természetes és jogi személyekre, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetekre terjed ki

a) akik vagy amelyek az (1) bekezdés a) pontja szerinti környezettel kapcsolatban jogokkal rendelkeznek, illetve akiket vagy amelyeket kötelezettségek terhelnek;

b) akik vagy amelyek az (1) bekezdés b) pontja szerinti tevékenységet folytatnak (a továbbiakban: környezethasználó). (...)

3. § (1) E törvény rendelkezéseivel összhangban külön törvények rendelkeznek, különösen:

d) az erdőkről,

(2) Az élővilág változatossága, élőhelyeinek megőrzése, a tudományos, kulturális vagy esztétikai értékekkel bíró területek, képződmények, létesítmények megőrzése és helyreállítása érdekében - e törvénnyel összhangban - külön törvények rendelkeznek:

a) a természet és a táj védelméről,

b) az állatvédelemről, továbbá az állategészségügyről,”

II.3. Nemzetközi egyezmény kapcsán biztosítandó ügyféli jog

A végzés tartalma véleményünk szerint hibás már az előző pontban elemzett jogszabályhelyek alapján is, de pusztán az Aarhusi Egyezmény szövegéből kiindulva is.

II.3.1. „Környezeti ügy” fogalma a jogszabály értelmezése alapján

Véleményünk szerint egyesületünk ügyfélként való részvételének lehetőségét támasztja alá 2001. évi LXXXI sz. törvény a „a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, Aarhusban, 1998. június 25-én elfogadott Egyezmény kihirdetéséről” szóló jogszabály.

Véleményünk szerint az ügy környezetvédelmi is, amit bővebben a II.2. pont alatt fejtettünk ki jogszabályi definícióval.

De emellett maga az Aarhusi egyezmény is definiálja a „környezeti ügy” konkrétan „környezeti információ” fogalmát, **2. cikkének 3. pontjában**.

„3. A „környezeti információ” jelent bármely írott, látható, hallható, elektronikus vagy egyéb formában megjelenő információt, melynek tárgya:

a) a környezet elemeinek, úgymint a levegőnek és az atmoszférának, a víznek, a talajnak, a földnek, a tájképnek, a természetes élőhelyeknek, a biológiai sokféleségnek és összetevőinek, beleértve a genetikailag módosított szervezeteket is, illetve ezen elemek közti kölcsönhatásnak az állapota;

b) tényezők, úgymint anyagok, energia, zaj és sugárzás, tevékenységek és intézkedések, beleértve a közigazgatási intézkedéseket, a környezetet érintő megállapodásokat, irányelveket, jogalkotást, terveket és programokat, amelyek befolyásolják vagy befolyásolhatják a fenti a) bekezdésben említett környezeti elemeket, valamint a környezeti döntéshozatalban felhasznált költség-haszon, továbbá egyéb gazdasági elemzések és becslések;”

Az Egyezmény **2. cikk 4. és 5. pontja** meghatározza az „érintett nyilvánosság” fogalmát, melyet így definiál:

„4. A „nyilvánosság” jelentése egy vagy több természetes vagy jogi személy, továbbá a nemzeti joggal vagy gyakorlattal összhangban azok szövetségei, szervezetei és csoportjai.

5. Az „érintett nyilvánosság” jelenti a nyilvánosság azon részét, amelyet a környezeti döntéshozatal befolyásol, vagy valószínűleg befolyásol, vagy ahhoz érdeke fűződik; jelen meghatározásban a környezet védelmét elősegítő és a nemzeti jogban foglalt követelményeknek megfelelő, nem kormányzati szervezeteket érintett szervezeteknek kell tekinteni.

Mindezek alapján a Nimfea Természetvédelmi Egyesület az adott ügyben érintettnek tekintendő, hiszen az Egyesület kiemelten közhasznú tevékenységei között elsődleges jelentőségű a természetvédelmi célok megvalósítása, az elért természetvédelmi eredmények védelme, így például a szóban forgó erdőrészek természetvédelmi értékeinek védelme, megőrzése.

Az MSZH Erdészeti Igazgatósága által tanúsított magatartás sérti az Egyezmény 3. cikk 2. pontját, mely konkrétan kimondja, hogy *„valamennyi részes állam törekszik biztosítani azt, hogy a tisztviselők és a hatóságok nyújtsanak segítséget és útbaigazítást a nyilvánosságnak a környezeti információhoz való hozzáférésben, a környezeti döntéshozatalban való részvétel megkönnyítésében és az igazságszolgáltatás igénybevetésében.”*

Az Egyezmény 6. cikke 2. pontja kimondja:

„Az érintett nyilvánosságot közzététel vagy egyéni tájékoztatás útján, a környezeti döntéshozatali folyamat korai fázisában, megfelelően, időszerűen és hatékonyan tájékoztatni kell”.

Mindezek alapján mind a Ket., mind a Kvtv., mind az Aarhusi Egyezmény alapján ügyfélnek kell tekinteni egyesületünket – amiről egyértelműen áúállást foglalt a 1/2004 KJE LB döntés is, holott véleményünk szerint ezek közül csak az egyik jogszabály megfelelő jogszabályi helyének is elegendőnek kellene lennie ügyfél jogaink elismeréséhez.

III. ÖSSZEFOGLALÁS, KERESETI KÉRELEM

A fentiek alapján a 04.3/639/2008. sz. végzésével szemben – keresetünk elfogadását és az eljáró hatóság jogsértésének megállapítását kérjük a 2004. évi CXL., a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól törvény 4. szakaszának (3.) bekezdése alapján, valamint egyesületünk ügyfél jogainak elismerését. Kérjük a Pp. 339. § (1) alapján a

04.4/1051/1/2007. sz. végzés hatályon kívül helyezését, megsemmisítését, és az alperest a felperes költségeinek viselését.

Kérjük az ügyfél jogállásunk elismerését a Ket. 15. § (1.) és (5.) bekezdései alapján, illetve kérjük a t. Bíróságot, hogy a hatóság jogsértését a Ket. 1. §. (1). És (2.) bekezdésével kapcsolatban mondja ki.

Kérjük a t. Bíróságot, hogy az ügy gyorsítása érdekében, amennyiben arra mód van 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokról alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törv. 3. § (3.) bekezdése alapján helyezze hatályon kívül a jelen keresetünkben sérelmezett végzést.

A felperes az Illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés d) pontja alapján teljes személyes illetékmentességgel rendelkezik. A törvény 5. § (2) és (3) bekezdésére tekintettel kijelentem, hogy a megelőző naptári évben egyesületünknek vállalkozási tevékenységből származó társasági adófizetési kötelezettsége nem volt.

Tisztelettel:

Sallai Róbert Benedek
ügyvezető

Túrkeve, 2008. március 18.

Mellékletek:

- F/1. Egyesületünk alapszabálya, ami igazolja az egyesületünk működési területét és tevékenységét, ami „közigazgatásilag” azt jelenti, hogy egyesületünknek az ügyben „hatásköre” és „illetékessége” is van (1 §. 5. bek; 4 §; 5 § 1. és 6. bek.)